

ખેડૂતોનાં ભાગ્યનું ખાદ્યને કૂટવા બેઠા છે! ને ખાણો ખોદીને ભારતને ખોદવા બેઠા છે! છૂટવા બેઠા છે, તપાસ સાંપી થાય નિશ્ચિત - ગેહલોત હોય કે પવાર, લૂટવા બેઠા છે..

પીએસી હોય, કે કૂટે માથાં કેંગ - પાડા ની પીઠે.. સૂણે ન સૂણે - બોલ'વા' અભરખો - હું તો બોલીશ...

ચિંતન

આરંભે ગુર્ણી ક્ષમિણી કમેણ લક્ષ્મીપુરા વૃદ્ધિમતી ચ પદ્માતાપા I દિનસ્થ પુર્વાર્ધપર્યાય મિત્રા છાયેવ મૈત્રી ખલ-સખજનાનામ્ II આ શ્લોકમાં લુચ્યા-દુર્જન લોકો અને સારાં-સખજનોની મૈત્રી કેવી હોય એની સરખામણી કરવામાં આવી છે :

‘દુર્જનોની મૈત્રી શરૂઆતમાં ખૂબ જ ગાઢ અને જાણી અતિ-નિકટનાં મિત્ર હોય એવી લાગે છે પણ (સ્વાર્થ સતી ખય પછી) ધીમે ધીમે મૈત્રી શરૂઆતમાં અંતર રાખતા હોય એવું જણાય પણ (માણસનો પરિચય-સ્વભાવ જાણ્યા પછી) ધીમે ધીમે સંબંધો-મૈત્રી ગાઢ થતી જાય છે.’

દુર્જન-લુચ્યા કપટી લોકો હંમેશાં પ્રથમ પોતાનો સ્વાર્થ જ નજરમાં રાખતા હોય છે એને એમ જણાય આ માણસ સારા હોવા પર છે, પ્રતિષ્ઠિત છે એની દેહકે જગ્યાએ પાંચ છે એને કારણે આપણને પણ ‘પુશ’ મળશે - બે માણસ ઓળખતા થયે કોઈ પણ કામ કરાવવામાં એ કે એની મદદ, સહાયભૂત થયે એમ જાણી ‘મૈત્રી’ ગાઢ હોવાનો દેખાવ કરે છે પણ સ્વાર્થ સતી જતાં ગાઢતાનું પ્રમાણ પાંખું પડી જાય છે.

પરંતુ સખજ લોકો હંમેશાં બંધાથી ‘લટકતી’ સલામ રાખતા હોય છે. જ્યારે સંપૂર્ણ ખાતરી થઈ જાય કે આ અલ્પિત-પરિવાર નિર્દોષ, સુધ્ધ-મેમી, અપેક્ષા રહિત સંબંધો રાખનારો, નિખલાસ અને સ્પષ્ટવક્તા છે તે પછી સખજ લોકો ધીમે ધીમે, કૂંડી-કૂંડી સંબંધો વધારવા પ્રયત્ન કરે છે. આમ અહીં દુર્જન-સખજનોની મૈત્રીની રીત દર્શાવી છે.

સુવિચાર

- કર્મ, જ્ઞાન અને ભક્તિનું જેમાં સંકેત હોય તે જ સાચો પુરુષાર્થ - મહર્ષિ અરવિંદ
અનંત ઉત્સાહ, અધિક પરિશ્રમ, અને તીવ્ર ઇચ્છા એ જ સાચું જીવન-સ્વામી ચૈતન્ય
પ્રામાણિક પરિશ્રમથી ચહેરા પર પ્રસન્નતાની ચમક આવી જાય છે - શોમસ ડેક્કર
પ્રતિકુળ પરિસ્થિતિઓમાં પ્રયત્ન દ્વારા વિજય પ્રાપ્ત કરવો એનું નામ પુરુષાર્થ - રણજીતરામજી મહારાજ

બોધ કથા

‘પુત્રના લક્ષણ પારકાં માંથી’ ‘એક માતા સો શિક્ષકની ગરજ સારે’ આ બંને કહેતી-સૂત્રોનું સંકલન-સમન્વય એક જ જીવન ચરિત્રમાં ધિરિત થયાં હોય એવું એક દૃષ્ટાંત, આજની બોધ કથા :

અમેરિકાના મીશીગન રાજ્યમાં એક નાના શહેરમાં રેલ્વે સ્ટેશન પર એક વિધવા માતા પોતાના વરૂણ પુત્રની મદદથી ફળો વેચવાની લાડી ચલાવતી હતી. પુત્ર બૂબો પાડી આગ્રહ પૂર્વક રાહદારીને ફળોના ભાવ અને સ્વાદ કહી ફળો ખરીદવા આગ્રહ ભરી વિનંતી કરતો અને પરિણામે રાહદારી ફળો ખરીદવા પ્રેરાતો. આ આવકમાંથી માતા-પુત્રનું ગુજરાન ચાલતું.

આ બાળકને નેતાઓના ભાષણ સાંભળવાનો અને રાજકારણ માટે છાપા-વર્તમાનપત્રો વાંચવાનો અનહદ શોખ હતો. સમય મળે ત્યારે આ બાળક કાં તો સભાઓમાં ભાષણ સાંભળતો હોય કે વાંચનાલયમાં વર્તમાન પત્રો વાંચતો હોય!

મહિલાઓના અવિરત સંઘર્ષની ગાથા

સદીઓથી સમાજ માટે અને સમાજ પરિવર્તન માટે પુરૂષો સાથે ખભે ખભો મિલાવી સ્ત્રીઓ લડતી આવી છે. સદીઓ પહેલા પૌરાણિક સમયમાં ગ્રીસમાં યુદ્ધને અટકાવવા માટે લીસી સ્ટ્રાટા નામની સ્ત્રીએ પુરૂષો વિરૂદ્ધ શરીર સુખ નહીં આપવાની હડતાલ પાડી હતી.

૧૮૫૭ની ૮ માર્ચે અમરિકાની કાપડ સૂતરના મિલોનાં કામ કરતી મજૂર મહિલાઓ પહેલી વાર રસ્તા પર આવી હતી. આ કામદાર સ્ત્રીઓને તંદુરસ્તી ખોખમાય તેવા વાતાવરણમાં મિલોમાં ૧૬થી ઘટાડેને ૧૦ કલાક કામ કરવાની માંગણી માટે સંઘર્ષ છેલ્લો એ આ સંઘર્ષમાં તેમને સફળતા મળી.

એ જમાનામાં એટલે કે મૂડીવાદમાં શરૂઆતના તબક્કામાં મત આપવાનો અધિકાર માત્ર મિલકત ધરાવનાર પુરૂષોને જ હતો, કામદારોને કે સ્ત્રીઓને મત આપવાનો અધિકાર ન હતો. તેમણે દ્વિતીય કક્કાના નાગરિકો ગણવામાં આવતા હતા. ઘણી સ્ત્રીઓને લાગતું હતું ખે તેમને મત આપવાનો અધિકાર મળે તો સ્ત્રીઓની સ્થિતિ સુધરી શકે. આમ યુરોપ અમેરિકાનાં ઘણાં દેશોમાં સ્ત્રીઓને મતાધિકાર મેળવવા માટે લાંબો સંઘર્ષ આપવો પડ્યો.

વિશ્વ મહિલા દિન

વર્મનીના ક્રાંતિકારી મહિલા કલેરા ગ્રેટકીન, કામદાર સ્ત્રીઓનાં આંદોલનના બાણીતા નેતા હતા. આ બધા બનાવોમાંથી પ્રેરણા મેળવી તેમણે ૧૯૧૦માં “આંતરરાષ્ટ્રીય સમાજવાદી મહિલા અધિવેશન” ઓલાવ્યું. તેમણે દુનિયાભરની સ્ત્રીઓને યુદ્ધ વિરોધી લડત આપવા આપીલ કરતા કહ્યું, “બહેનો, વિશ્વ શાંતિ આપણને હંમેશા બહુ મિલ્ય રહી છે... યુદ્ધની ભીષણતા આપણી વસ્ત્રો કોઈ દિવાલ ઊભી કરી શકી નથી. કારણ કે આપણી આકાંક્ષાઓ ખૂબ મજબૂત છે... લડાઈના અવાજો, ભાષણબાજી અને જનતાની મૂળતાપૂર્ણ ઉત્તેજનાથી છેતરાયા વગર આપણે બધા દેશોમાં આપણાં સમાજવાદી આદર્શો અને દ્રઢતાપૂર્વક ઊભાં છીએ... ખો પુરૂષો મારવાનાં કામમાં વ્યસ્ત છે તો આપણે શાંતિ માટે સંઘર્ષ કરીએ. ખે તેઓ રૂપ બેઠા હોય તો આપણે આપણો સમાજવાદી સંકલ્પનો સ્વાજ ઉઠાવીએ.”

તેમનું સૂત્ર હતું, “સ્ત્રીઓને મતાધિકાર મળશે તો આપણી સમાજવાદ માટેની લડત વધુ મજબૂત બનશે.” આ પરિપદમાં તેમણે દુનિયામાં અલગ અલગ દેશોની મહિલાઓ વચ્ચે અમેરિકાની કાપડ-સૂતરની મહિલા કામદારોનાં વિજય સંઘર્ષની યાદ તાજી રાકવા ૮ માર્ચે આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિન તરીકે બહેર કરી ૮ માર્ચે જે જગતના નારી આંદોલનોનાં ઇતિહાસમાં કદી ન ભુલાય એવો દિવસ છે. કારણ કે ૮ માર્ચે અનેક ઐતિહાસિક સંઘર્ષોની યાદ તાજી કરાવે છે. અને ભવિષ્યમાં સંઘર્ષ જારી રાખવાનું બળ આપે છે. આ દિવસ દુનિયાભરની બહેનો ઉજવે છે. આમ ૮ માર્ચનો ઇતિહાસ એ જગતના નારીમુક્તિ આંદોલનોનો ઇતિહાસ છે અને મહત્વની વાત એ છે કે આ ઇતિહાસનો ઘડનાર સ્ત્રીઓનો કોઈ સામ્રાજ્યની મહારાણીઓ કે સાધનસંપન્ન સ્ત્રીઓ નથી પરંતુ આપણાંમાંથી જ, આપણી આસપાસ રહેતી, સોજરો પોતાનું અને ભાવિ પેઢીનું જીવન ટકાવી રાખવા માટે અને તેને બહેનવર બનાવવા માટે મહેનત કરતી, સંઘર્ષ કરતી

‘સામાન્ય’ સ્ત્રીઓ છે. આ ઇતિહાસની તવારીખની શરૂઆત ૧૮૫૭માં થઈ હતી. ૧૯૧૦ ના તે ઐતિહાસિક દિવસથી શરૂ કરીને આજ સુધીનાં નારીમુક્તિ આંદોલનમાં અલગ અલગ તબક્કાઓ દરમિયાન અલગ અલગ માંગો સાથે ૮ માર્ચનો દિવસ આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલાદિન તરીકે વિશ્વભરમાં ઉજવાતો આવ્યો છે.

વિશ્વ મહિલા દિન

વિશ્વમાં નારી આંદોલનની ઐતિહાસિક ઝલક : ૧૮૭૫ : અમેરિકાની કાપડ-સૂતરની મિલોમાં મહિલા કામદારોએ કામની કલાકો ઘટાડવા અને કામની પરિસ્થિતિ સુધારવા માટે સફળ સંઘર્ષ કર્યો. કામનાં કલાકો ૧૬ થી ઘટીને ૧૦ થયા. ૧૯૧૦ : કલેરા ગ્રેટકીને ૮ માર્ચને આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિન તરીકે બહેર કર્યો.

૧૯૧૭ : રશિયામાં પેટ્રોગાર્ડના સ્ત્રી કામદારોએ ‘સોટી, શાંતિ, અને જમીન’ માટે હડતાલ પાડી આંદોલનની શરૂઆત કરી. આ તણખાને રશિયન ક્રાંતિની મશાલ પેટાવી અને “ફેબ્રુઆરી ક્રાંતિ”ની શરૂઆત થઈ.

૧૯૩૭ : સ્વેનની સ્ત્રીઓને ફ્રાંસીસી દમનકારી શાસન પદ્ધતિ સામે મોરચો કાઢ્યો. ૧૯૪૩ : ઇટાલીની સ્ત્રીઓએ ચર્ચ, રસોડું અને બાલમંદિરમાં સ્ત્રીઓને બાંધી રાખવા માંગતા મુસોલીનીના ફાસીવાદનો વિરોધ કર્યો.

૧૯૪૬ : યુનાઈટેડ નેશન્સ (યુ.ને.) માં માનવ અધિકારોના કમિશન હેઠળ સ્ત્રીઓના સવાલો પ્રત્યે ધ્યાન આપવા માટેનાં પેટા કમિશનની માંગણી સ્વીકારી અને ‘સ્ત્રીઓનું સ્થાન’ (Status of Women Commission) ની પ્રથમ મિટિંગ થઈ.

૧૯૪૮ : યુનોની સામાન્ય સભા “માનવ અધિકારોનું બહેનનામું” સ્વીકારવામાં આવ્યું, જેના આધારે વિશ્વભરમાં માનવ અધિકારો માટેનો સંઘર્ષ વધુ મજબૂત બન્યો. ૧૯૫૧ : આંતરરાષ્ટ્રીય શ્રમ સંસ્થા (I.L.O) દ્વારા સ્ત્રી અને પુરૂષ કામદારોને સરખું વેતન આપવા અંગેનો કસાવ સ્વીકારવામાં આવ્યો.

૧૯૫૨ : રાજકારણમાં સ્ત્રીઓના અધિકારોનો ખરડો યુનો દ્વારા સ્વીકારવામાં આવ્યો. ૧૯૬૦ : ૨૫ નવેમ્બરના રોજ ડોમીનીકલ રિપબ્લિકમાં સરખાવવા વિલ્લો સામે માણું ઉચકનાર, રાજકીય કાર્યકર મીરાસલ બહેનની ફૂર હલ્લા કરવામાં આવી. ૧૯૮૧થી આ દિવસ સ્ત્રી વિરોધી હિંસા સામેનાં દિવસ તરીકે ઉજવાય છે.

૧૯૬૧ : લેટીન અમેરિકામાં પેરૂવે દેશમાં સ્ત્રીઓને મતાધિકાર મળ્યો અને લેટીન અમેરિકામાં મતાધિકાર માટેની લડતનો સફળ અંત આવ્યો. (અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

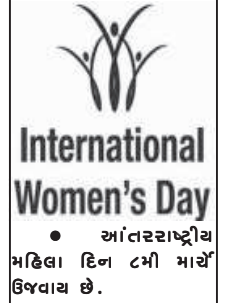
આજના દિવસનો મહિમા

મહત્તમ કાળ પેટેડાઇઝ લોસ્ટ, એન ઈ મોર્નિંગ ઓફ કાઇડ્સ નેટીવીટી, સેમસન એગોનિસ્ટસ જેવા કાવ્યો ઉપરાંત સોનેટ આપનારા પ્રતિભાચુક્ત આંગલ કવિ જહોન મિલ્ટનની પુણ્યતિથિ - ૮-૩-૧૬૭૪.

૧૮૭૫ - ગાયકવાડના રાજ્યમાં નવસારી, પ્રાંતમાં બીજી ગુજરાતી શાળા કહોર ગામે શરૂ થઈ. ૧૯૭૨ - પ્રાચીન ભારતીય ઇતિહાસ - સંસ્કૃતિનાં પ્ચાતાનામ વિદ્વાન ડો. શિવદત્ત જ્ઞાનીનું અવસાન. ૧૫૭૩ - અકબર

સુરત છૂતી અમદાવાદ તરફ પાછો ફર્યો. ૧૯૧૭ - રશિયા, ૧૯૬૩ સિરિયામાં રાષ્ટ્ર ક્રાંતિનાં મંડાણ. ૧૯૧૧ - ૧૯મી માર્ચે જર્મની-ડેનમાર્ક-ઓસ્ટ્રીયા સ્વિટ્ઝરલેન્ડમાં પ્રથમ આંતરરાષ્ટ્રીય ઉજવવામાં આવ્યો.

આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિન ૮મી માર્ચે ઉજવાય છે.

સ્વાસ્થ્ય વીમા ક્ષેત્રે ક્યો જિલ્લો રાજ્યમાં અગ્રેસર છે?

વિષય : વર્તમાન પ્રવાહો (અ) ૧૦૦ દિવસ (બ) ૧૨૦ દિવસ (ક) ૧૬૦ દિવસ (ડ) ૧૮૦ દિવસ

- વિવિધા (૧) પ્રાચીન અજાયબીઓ : ● પિરામીડ : (ઇજિપ્ત) ● એલેક્ઝાન્ડ્રીયાની દિવાદાંડી : (ઇજિપ્ત) ● ઝૂલતા બગીચા : (બેલ્જિયમ) ● જ્યુપિટરનું પુત્રાનું : (ગ્રીસ) ● માઉન્ટ સેન્ટેલ સ્પીટ : (ન્યૂઝીલેન્ડ) ● ટેલી ગાયનાં ટેવળ : (ન્યૂઝીલેન્ડ) ● રોડ્સ કોલોસસની વિશાળ ભૂમિ : (ભૂમધ્ય સમુદ્રની પૂર્વમાં) (૨) મધ્યકાલીન અજાયબીઓ : ● ક્રોલોઝિયમ (સબાગુડ) : (રોમ) ● ચીનની દિવાલ : (ચીન) ● ચિનાઈ માટીનો ટાવર : (ચીન) ● સેન્ટ સોફિયાનું ચર્ચ : (ઇસ્ટર્ન ટ્યુલ) ● પિઝાનો ઢાળતો મિનારો : (ઇટલી) ● આગ્રાનો તાજમહેલ : (ભારત) ● મડદા દાટવાના ભોંયરાં : (રોમ) (૩) આધુનિક અજાયબીઓ : ● એમ્પાયર સ્ટેટ બિલ્ડિંગ : (ન્યૂયોર્ક) ● પનામા નહેર : (મધ્ય અમેરિકા) ● ભૂગર્ભ રેલ્વે : (લંડન) ● પુલ : (સેન ફ્રાંસીસકો) ● આસ્વાન બંધ : (ઇજિપ્ત) ● વોશિંગ્ટન સ્મારક : (વોશિંગ્ટન) ● એફિલ ટાવર : (પેરીસ) ● ઈંગ્લેન્ડ અને ફ્રાન્સને જોડતી ટનલ : (ઇંગ્લીશ ચેનલ) ● સ્વાતંત્ર્ય : (ન્યૂયોર્ક)

ગયા સપ્તાહનો સવાલ...? સવાલ - ભારતના હાલના રેલ્વે પ્રધાન કોણ છે? જવાબ - પવનકુમાર બંસલ

સાચો જવાબ આપનાર પત્રમિત્રો :- (૧) નટુભાઈ દરજી : પંથપુર (૨) મૂળજીભાઈ પરમાર : દેવિ : સે-૭મી (૩) ઋજિત રાવલ : સે-૭મી (૪) મહેશ એમ. જાદવ : સે-૭મી (૫) પંકજ આર. પ્રજાપતિ : ઉવારસદ (૬) જયેન્દ્રપ્રસાદ એન. પાઠક : ઈન્ફોસીટી જી.સા.કોલેજ (૭) ગોમતીબેન કનુભાઈ પરમાર : ૧૭૫/૨, સે-૨મી (૮) જયરાજસિંહ/હરેન્દ્રસિંહ જાદવ : સે-૭મી

પૂછું એક સવાલ...? (૧) શાહ માર્ગી એન. : સે-૨૦મી પ્રશ્ન - વિશ્વની સૌથી પ્રાચીન રાજધાની કઈ? જવાબ - દમસ્ક, સિરીયા (૨) પટેલ ધવલ એચ. : સે-૨મી પ્રશ્ન - કવિ વલ્લાથોળ કઈ ભાષામાં કવિ હતા? જવાબ - મલયામલ (૩) પ્રજાપતિ નિકુંજ ડી. : સે-૩મી પ્રશ્ન - 'વોર એન્ડ પીસ' પુસ્તકમાં લેખક કોણ છે? જવાબ - લિયો ટોલ્સ્ટોય (અનુસંધાન પાના નં. ૬ પર)

ભરોસાનો ભાર

૧૫મી ઓગસ્ટ - ૧૯૪૭ - આ દિવસે આપણે દેશ આઝાદ થયો. એ પહેલાં આપણા દેશ ઉપર અંગ્રેજો રાજ કરતાં હતા. તે ઉપરાંત દેશમાં નાના-મોટાં રજવાડાં પણ હતાં. એ રજવાડાં પર જેનો કાબુ હોય તેને રાજ કહેવાય. રાજાને રાજકાજમાં મદદ કરે તેને દિવાન કહેવાય. આઝાદી પહેલાં ભાવનગરનું એક અલગ રાજ હતું. તે રાજના દિવાન હતાં પ્રભાશંકર પહલ્લી.

પહલ્લી સાહેબે ઘરની નોકરડીને બોલાવી. એણે સાચું કહી દીધું કે ઘરેણાં મારા ઘણીએ જ લીધાં છે. એનો પતિ એ પેલો જેલમાં પુરાવેલો નોકર. પહલ્લી સાહેબે ફોનદારને હુકમ કર્યો. પેલા નોકરને જેલમાંથી બહાર કાઢીને મારી સામે હાજર કરો. દોરડાંથી બંધાયેલો નોકર હાજર થયો. પછી પહલ્લી સાહેબે કહ્યું : 'આને છોડી મૂકો. આ તો વરસોથી મારો વફાદાર નોકર છે. મારા ઘરમાંથી એ ચોરી કરે જ નહીં.' પોલીસે દોરડાં છોડીને એને છૂટો કર્યો.

બંધાં પોતપોતાનાં કામે વળગ્યાં. ત્યારે પહલ્લી સાહેબે પેલા નોકરને બોલાવ્યો. તેને પોતાના કબાટની ચાવી આપીને કહ્યું, 'એમાં મારા પૈસાનું પાકીટ મેલી દે.' નોકરને નવાઈ લાગી : સાહેબ, હજી મારો ભરોસો રાખે છે?' એ રડી પડ્યો. પહલ્લી સાહેબને યગે પડ્યો, 'સાહેબ, મેં જ ઘરેણાં લીધાં છે, મને માફ કરો. હું અબઘડી ઘરેણાં લાવી દઈ છું. તમે મારા પર ભરોસો મૂકો છો! હવે હું કોઈ દિ' આવી ભૂલ નહીં કરું. મને માફ કરો.' નોકરની આંખમાંથી આંસુ વહેતાં હતાં. પહલ્લી સાહેબે એના ખભે હાથ મુકીને કહ્યું, 'તારાથી ચોરી કરવાની ભૂલ થઈ ગઈ છે. એનું તને દુઃખ થાય છે ને તને? બસ, હું તું ક્યારેક ચોરી નહીં કરે તેની મને ખાત્રી છે.' નોકરને ખભે હાથ મુકીને પહલ્લી સાહેબે થોડા રૂપિયા આપ્યા. 'લે, જરૂર પડે એમ વાપરશે. અને ખોટું બોલતો નહીં!' નોકર પહલ્લી સાહેબનાં પગમાં પડી ગયો.'

બાળ મિત્રો,

તમે નાનકડા છો. પણ નાના છો એમ માનીને હાથ વાળીને બેસી રહેતા નહીં. કેટલીક વાર નાનકડી વાત કે નાનકડું કામ બહુ મોટું ફળ આપી શકે છે. જેમ કે, - એક સરસ મજાનું નાનકડું ગીત રાજ કરી મૂકે, - એક વૃક્ષ ધીમે ધીમે જંગલ ઊભું કરે, - એક સ્મિત મિત્રો બનાવે - એક તારો નાવને સાગરમાં દિશા આપી શકે.

- એક સૂર્યકિરણ આખો ઓરડો ઉજાળે - એક હાસ્ય ઉદાસીનતા દૂર કરે - એક દીપક અંધારું દૂર કરી શકે. પણ આ બધાનો આધાર તમારા ઉપર છે. કે તેમ કેવી ઇચ્છા કરો છો કે કેવી રીતે વર્તો છો. તો કરો એક સંકલ્પ - મનગમતું કામ કરવાનો. અને દૃઢપણે મંડી પડો. પછી જીત તમારી જ છે.

મમ્મી! ફિયાની જાંબુડી પર જોને બોલે મેના... ઘરમાં કલબલ કલબલ કરતી એક આપણી બેના... ઊડાઊડ કરીને મેના ચારે બાજુ જુએ બેના જોડે, પડે આખડે એ એ એ એ કચે વાતે વાતે બોલે એ તો હું ના... પછી... છે ના... નવું નવું વા-વા પહેરીને દોડે, ધૂળ ઊડાડે ખિસકોલીને ફેરકુદરડી રમવા ભૂમો પાડે હસે મોગરો, હસે ચમેલી, તનમનિયાં ને કેના... રંગબિરંગી પતંગિયાને જોઈ - જોઈ મલકાય સાદ પાડતાં બોલાવે પણ કોઈ ના પાસે જાય તારે ખોળે પડે રીસથી, કારણ કશું કહે ના... મમ્મી! ફિયાની જાંબુડી પર જેનો, બોલે મેના... - મનોહર ત્રિવેદી